

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 15. února 2001 v Plzni v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Špety a přísedících Jarmily Jindrákové a Stanislava Hory **t a k t o :**

Obžalovaný

nar. [REDACTED] trvale bytem [REDACTED], t.č. ve vazbě ve Věznici [REDACTED]

je v i n e n , ž e

1) [REDACTED] přesně nezjištěného dne v době od 11.6. do 14.6.1999 v [REDACTED] ve [REDACTED] ul. č. [REDACTED], okres [REDACTED], v bytě [REDACTED], po vzájemné rozepři, v úmyslu usmrtit, [REDACTED], nar. [REDACTED] přehodil kolem krku látkový pásek, který zatáhl a zavázal na uzel, což vedlo k usmrcení [REDACTED] smrt nastala v důsledku udušení z uškrcení; [REDACTED] byl dne [REDACTED] nalezen ve svém bytě mrtvý,

t e d y

jiného úmyslně usmrtil,

2) [REDACTED] dne [REDACTED] 2000 v době kolem 14.00 hodin přišel ve společnosti [REDACTED] nar. [REDACTED], do bytu [REDACTED] nar. [REDACTED] u kterého v té době bydlel, věděl, že [REDACTED] uvedený den převzal starobní důchod, požádal ho o zapůjčení finanční částky 150,- Kč, kterou od [REDACTED] obdržel, poté v úmyslu usmrtit, aby získal peníze, vzal do ruky volně ležící opasek a v okamžiku, kdy [REDACTED] seděl v křesle, mu zezadu kolem krku opasek obepnul, silně utáhl a držel do doby, než-li [REDACTED] bezvládně klesl, prohlédl byt a

odezvil ke škodě [REDAKCE] finanční částku kolem 550,- Kč a odešel; bezprostřední příčinou smrti bylo udušení při uškrcení, činu se dopustil poté, kdy spáchal čin popsany pod bodem 1) výroku rozsudku,

t e d y

jiného úmyslně usmrtil, čin spáchal opětovně, v úmyslu získat majetkový prospěch,

č í m ž s p á c h a l

ad 1)

trestný čin vraždy podle § 219 odstavec 1 trestního zákona,

ad 2)

trestný čin vraždy podle § 219 odstavec 1, odstavec 2 písm. c),h) trestního zákona, a

o d s u z u j e s e

podle § 219 odst. 2 trestního zákona za použití § 35 odst. 1 a § 29 odst. 2 trestního zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **dvaceti (20) roků**.

Podle § 39a odst.2 písm. d) trestního zákona se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit [REDAKCE] [REDAKCE]
[REDAKCE] náhradu škody ve výši **4.900,- Kč**.

O d ů v o d n ě n í

Z důkazů provedených v hlavním líčení bylo ke skutku popsaném v bodě 1) výroku rozsudku zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] se znal po dobu asi třinácti let s poškozeným [REDAKCE] [REDAKCE]. Setkávali se náhodně, obžalovaný u něho byl několikrát v bytě v trvalém bydlišti. Obžalovaný v měsíci červnu 1999 přijel za poškozeným [REDAKCE] [REDAKCE] na návštěvu do jeho bydliště v [REDAKCE]. Z provedených důkazů soud zjistil, že se tak mělo stát 10. nebo 11.6.1999. Obžalovaný přijel v ranních hodinách a z místa bydliště poškozeného oba odešli na hřbitov na hrob matky poškozeného. Při cestě zpět se zastavili v restauraci na pivo. Ve večerních hodinách pak konzumovali alkohol v bytě poškozeného [REDAKCE]. Je třeba zdůraznit, že poškozený byl homosexuální orientace a v předchozí době docházelo mezi ním a obžalovaným k jistým sexuálním praktikám. Soud musel vzít za prokázané, že i tento večer chtěl poškozený mít sexuální styk s obžalovaným, ale obžalovaný to odmítl. Obžalovaný v bytě poškozeného přespál a druhý den ráno šel koupit snídani. Po příchodu zpět do bytu jej poškozený začal osahávat na gauči a objímat a obžalovaný ho odstrčil. Poškozený jej chytal za ramena a za ruce. Obžalovaný mu dal facku a poškozený odešel do obýváku. Potom poškozený po obžalovaném žádal, aby si šel lehnout do obýváku a když to obžalovaný odmítl, tak se začali přetahovat. Poškozený do obžalovaného

strčil, ten upadl na židli a židle se s ním převrhla. Obžalovaný vzal ze židle látkový pásek a šel za poškozeným do obývacího pokoje. Zde poškozený dal obžalovanému pár facek. Oba se začali přetahovat, když předtím obžalovaný přetáhl poškozeného několikrát páskem přes obličej. Při zápase oba spadli na křeslo v obývacím pokoji, které se převrátilo a obžalovanému se podařilo dát poškozenému pásek kolem krku. Poškozený jej držel, leželi přitom na zemi a obžalovaný mu překřížil na přední straně krku zmíněný pásek, který utahoval. Poté v přesně nezjištěném okamžiku zavázal pásek na uzel a jeho popsaná činnost vedla k tomu, že poškozeného [redacted] usmrtil, když smrt nastala v důsledku udušení z uškrcení. Obžalovaný poté vzal klíče od bytu, které byly v kuchyni na věšáku, odemkl si dveře od bytu, klíče dal zevnitř do zámku a dveře za sebou zabouchl. Odešel na nádraží a odtud odjel vlakem do [redacted]. Poškozený byl pak nalezen ve svém bytě mrtv dne [redacted].

Dále bylo prokázáno všemi důkazy provedenými v hlavním líčení, pokud jde o skutek popsaný v bodě 2) výroku rozsudku, že obžalovaný v měsíci březnu roku 2000 bydlel v bytě poškozeného [redacted] v jeho trvalém bydlišti. Dne [redacted] 2000 v ranních hodinách odešel obžalovaný do města, konkrétně na hlavní nádraží, kde konzumoval pivo, a to v průběhu celého dopoledne. Zde potkal svého známého, svědka [redacted]. Spolu ještě vypili pivo a obžalovaný již neměl žádné peníze. Obžalovaný se tedy rozhodl, že si půjdou půjčit peníze od poškozeného [redacted] neboť věděl, že ten den bude pobírat starobní důchod. Když přišli do bydliště poškozeného, obžalovaný měl klíče od domu i od bytu, tak obžalovaný odemkl dveře bytu a oba dva vešli dovnitř. Poškozený [redacted] seděl v křesle v obývacím pokoji a díval se na televizi. Obžalovaný požádal poškozeného o půjčku peněz, ten odešel do vedlejší místnosti a přinesl 150,- Kč. Ještě předtím se obžalovaný napil rumu z lahve, kterou mu poškozený podal. Obžalovaný si vzal zmíněnou částku a svědek [redacted] řekl, že tedy půjdou. Odešel směrem do kuchyně a zastavil se u vchodu do kuchyně a otočil se. V tu chvíli stál obžalovaný za poškozeným [redacted] a v ruce držel pásek, který omotal kolem krku poškozeného a utáhl jej. Touto činností pak došlo k usmrcení poškozeného, když smrt nastala udušením při uškrcení. Svědek [redacted] z bytu utekl ven, po nějaké době se vrátil ke vchodovým dveřím domu, kde potkal obžalovaného v rukavicích na ruku. Obžalovaný mu řekl, že poškozeného zabil a požádal svědka, ať s ním jde najít peníze. Svědek toto odmítl a odjel věc oznámit do budovy Policie ČR, [redacted] kraje v [redacted]. Obžalovaný se vrátil do bytu a z bytu sebral ke škodě poškozeného částku kolem 550,- Kč. S touto částkou odešel na hlavní nádraží, kde opět začal konzumovat pivo a byl zde zadržen Policií ČR.

Obžalovaný [redacted] uvedl ke skutku pod bodem 1) výroku rozsudku při svém výslechu před vyšetřovatelem dne 10.5.2000, že poškozeného [redacted] znal asi třináct let z [redacted]. Bydlel sice v [redacted] ale dělal v [redacted] ve [redacted]. Seznámili se spolu na nádraží a setkávali se spíše náhodně. V jeho bytě v [redacted] byl vícekrát, někdy tam i přespával. Poškozený byl asi rok a půl bez práce. K poškozenému na chodilo hodně lidí, které neznal. V květnu nebo červnu 1999 přišel k poškozenému na návštěvu, bylo to v ranních hodinách. Nepamatoval si o jaký se jednalo den. Odpoledne šel s poškozeným na hřbitov na hrob jeho matky a potom do hospody. S nikým známým se v hospodě nepotkali. Z hospody se oba vrátili zpět do bydliště poškozeného, v té době ještě nebyla tma. V bytě pokračovali v požívání alkoholu. Obžalovaný vypil asi osm pív, poškozený pil víno. Oba šli spát, ale ještě předtím chtěl mít poškozený s obžalovaným sexuální styk, obžalovaný však na to neměl náladu. V dřívější době spolu mívali sexuální poměr. Druhý den dopoledne šel obžalovaný do obchodu nakoupit něco k snídani a odevzdat prázdné lahve od pití. Po návratu do bytu sledoval televizní program v televizi v obývacím pokoji rovněž. V té době seděli vedle sebe na gauči a poškozený ho začal objímat a sahal

mu na nohy. Obžalovaný ho opakovaně od sebe odstrčil a odešel do kuchyně. Poškozený za ním přišel a znovu ho začal objímat. Obžalovaný ho několikrát odstrčil a řekl mu, že to nemá cenu, aby přestal a dal mu facku. Poškozený odešel do obývacího pokoje. Za chvíli se vrátil zpět do kuchyně a řekl obžalovanému, aby si s ním šel do obývacího pokoje lehnout. Přitom říkal, že jej nechá zbít od kamarádů z [REDAKCE]. Nato se začali s poškozeným přetahovat, poškozený do obžalovaného strčil a on padl na židli a židle se převrátila. Poškozený odešel zpět do obývacího pokoje. Na té židli byl v kuchyni nějaký pásek jako od baloňáku. Pásek vzal a šel za poškozeným do obývacího pokoje. Zde na něj začal poškozený znovu „startovat“. Zda se chtěl poškozený prát, nevěděl. Poškozený vrazil obžalovanému pár facek, ten dostal vztek. Proto vzal poškozeného páskem „přes hubu“ a začali se o něj tahat. Potom nějak oba spadli v obývacím pokoji na křeslo, a to se převrátilo. Poškozený držel obžalovaného pod krkem a obžalovaný se povedlo dát mu pásek kolem krku. Jakým způsobem se mu podařilo pásek přehodit a jak ho měl poškozený kolem krku, si nepamatoval. Poškozeného přitom stále držel jednou rukou za krk. V té době leželi oba na podlaze. Pásek kolem krku držel asi zepředu a měl ho asi překřížený. Přitom pásek utahoval, protože potřeboval, aby ho poškozený pustil. Nejprve ležel poškozený na něm, pak leželi na boku, jednu chvíli nad ním také poškozený klečel. Jak dlouho poškozeného škrtil, nevěděl. Když jej pak poškozený pustil, tak ho obžalovaný také pustil, a šel pryč. Když ho pustil, tak zůstal poškozený klečet nebo sedět na podlaze, obžalovaný nevěděl, zda byl mrtvý nebo živý. Z bytu se obžalovaný dostal tak, že vzal klíče, které byly v kuchyni na věšáku a těmi si odemkl. Klíče pak nechal zevnitř v zámku, dveře zabouchl a odešel. Odjel vlakem do [REDAKCE] kolem 12.30 hodin. Asi za 14 dnů se dozvěděl, že je poškozený mrtvý. To mu řekl jeden kamarád, který u poškozeného bydlel asi rok a bydlel ve vchodu hned vedle poškozeného. Ten kamarád mu řekl, že se poškozený oběsil. Obžalovaného vůbec nenapadlo dát si do souvislosti jejich incident s jeho smrtí. Předtím s ním mluvili policisté a ti mu neřekli, že je poškozený mrtvý. Ptali se ho, zda u poškozeného byl, kdy u něho byl a vzali mu otisky prstů a pustili ho. Obžalovaný jim neřekl, že měl s [REDAKCE] hádku, že se prali a že ho škrtil páskem. Nepamatoval si, že by pásek zavazoval a nevěděl o tom, že by poškozenému tekla krev z pusy. Rovněž si nepamatoval, že na zemi u křesla v obývacím pokoji byl rozložen igelit s tapetami. Věděl, že poškozený nosil dioptrické brýle, měl je na sobě i přitom incidentu, nepamatoval si, zda mu spadly. Nedovedl vysvětlit, že v odběrech vzorků z jeho rukou bylo zjištěno, že se v nich nachází druhově shodná vlákna černá a modrá, jaká byla zajištěna z rukou poškozeného. V minulosti spolu měli sexuální styky. V době, kdy držel poškozeného pásek kolem krku, ležel obžalovaný na zádech a poškozený na něm rozkročmo klečel. Pásek mu přehodil přes hlavu a zepředu ho překřížil a škrtil ho. Potom, když povolil poškozený, tak obžalovaný pásek pustil a zvedl se. Poškozeného od sebe odstrčil tak, že padl mezi křeslo a válečku v obývacího pokoje. Zůstal v poloze, která byla zachycena na fotografii při ohledání místa činu. Obžalovaný měl škrábance na rukou a krku, ale krev mu netekla, poškozený neměl žádné krvácející poranění. K incidentu mezi nimi došlo proto, že jej poškozený osahával a také proto, že mu poškozený řekl, že ho nechá zbít. Nedovedl vysvětlit, jak vznikly krvavé stopy zjištěné na brýlích.

Ke skutku popsanému v bodě 1) výroku rozsudku byl obžalovaný vyslechnut znovu vyšetřovatelem dne 13.7.2000. Zde svoji předchozí výpověď v plném rozsahu popřel. Změnu své výpovědi odůvodnil tím, že předtím, než mu bylo sděleno obvinění pro vraždu, s ním mluvili tři chlapi z kriminálky na [REDAKCE]. Říkali mu, že měl zabít [REDAKCE], on jim řekl, že to neudělal a oni ho nabádali k tomu, aby uvedl, že se začali prát a že ho uškrtil a že to bude kvalifikované jako ublížení na zdraví s následkem smrti. Dali mu jeden prášek proti bolesti hlavy, a když jim řekl, že má žízeň, sdělili mu, že není problém, aby mu dali pivo, když ten případ v [REDAKCE] vezme na sebe, jako ublížení na zdraví s následkem smrti. Potom od

nich dostal tři lahvová piva - desítky. Dále mu dali nějaké cigarety a čaj. Slíbili mu, že ho budou do soudu v base zabezpečovat kouřením. Po sdělení obvinění se doznal proto, že mu policisté slíbili, co uvedl výše a současně ho tížilo svědomí, že se v předcházející době s poškozeným [REDAKCE] poprali, ale k žádnému zranění nedošlo. Bylo to dávno předtím, než byl poškozený nalezen mrtev. Po předstření ze strany vyšetřovatele, že poškozený byl nalezen ve svém bytě mrtv [REDAKCE], uvedl obžalovaný, že v [REDAKCE] u poškozeného byl tak týden předtím. Byli spolu skutečně na hřbitově a pak na pivu. Obžalovaný však ve 20.30 hodin odjel vlakem do [REDAKCE], poškozenému nic neudělal. Dále uvedl, že poškozený měl v bytě televizi na stolku v obývacím pokoji. Po předložení fotodokumentace z ohledání místa činu uvedl, že to bylo na skřínce u okna, kde je postavená vázička. V den kdy navštívil poškozeného, však v obýváku vůbec nebyl, byl jenom v kuchyni, takže nemohl vědět, zda tam televize ještě byla. Dále uvedl, že u poškozeného bydlel i nějaký [REDAKCE], asi rok a půl, který měl někde ve vchodu mámu. Ve společnosti tohoto [REDAKCE] spal obžalovaný u poškozeného asi tři nebo čtyři dny. Od toho [REDAKCE] se také dozvěděl, že poškozený měl sníst nějaké prášky a že jak ho našli mrtvého, že měl spáchat sebevraždu. Když byl vyslýchán na kriminálce na [REDAKCE] tak na sobě cítil vliv alkoholu, neboť předtím alkohol neměl tři měsíce. Nebyl tak ovlivněn, aby mluvil nesmysly nebo se motal. Vyšetřovateli to neřekl z toho důvodu, že měl slíbeny výhody, tj. cigarety do soudu a že se bude jednat o ublížení na zdraví s následkem smrti a trest že dostane jen za vraždu [REDAKCE].

Pokud jde o hlavní líčení, pak obžalovaný využil svého práva a odmítl ve věci vypovídat. Vyjadřoval se pouze k jednotlivým provedeným důkazům a v tomto směru uvedl, že vraždu poškozeného [REDAKCE] doznal dne 10.5.2000 proto, že mu svědek [REDAKCE] dal karton cigaret Start a řekl mu, že ho bude zabezpečovat tabákem po dobu vazby. Skutečně pak za ním jednou ve vazbě byl kvůli vykradeným chatám. Celkem tedy po 10.5.2000 dostal od svědka dva kartony cigaret. Před vyšetřovatelem se doznal k vraždě proto, a to v přítomnosti obhájce, že byl úplně hotový a nemohl kouřit a také proto, že mu říkali, že to bude ublížení na zdraví s následkem smrti. Dále uváděl v hlavním líčení, že mu poškozený [REDAKCE] řekl, že byl kdysi přepaden nějakým [REDAKCE] ve [REDAKCE] a ten mu vyhrožoval, že až se vrátí z vězení, že si to s ním vyřídí.

Pokud jde o skutek popsany v bodě 2) výroku rozsudku, pak obžalovaný při svém výslechu před vyšetřovatelem dne 7.3.2000 doznal usmrcení poškozeného [REDAKCE], avšak popřel, že by z bytu odcizil jakoukoliv finanční částku. V této výpovědi uvedl, že bydlel v bytě poškozeného [REDAKCE] a to po dobu asi jednoho měsíce před událostí. Dne [REDAKCE] 2000 kolem 06.30 hodin odešel z bytu poškozeného, šel na [REDAKCE] do bufetu, kde hledal jednoho kamaráda. Protože ho nenašel, odešel na [REDAKCE], kde se setkal s jinými kamarády. Zde potkal i svého známého, svědka [REDAKCE]. Do doby než potkal tohoto svědka, vypil asi osm pív. Tomuto svědkovi koupil za poslední peníze, které mu zbyly, pivo. Když ráno odcházel z domu, tak měl stovku. Žádné peníze si na nádraží nepůjčoval, když potkal svědka [REDAKCE] tak měl trochu upito, měl náladu. Protože už neměli žádné peníze, obžalovaný se rozhodl, že si půjdou půjčit peníze od poškozeného [REDAKCE] kterému říkal [REDAKCE], když měl upito. Z nádraží odcházeli ve 12.00 nebo ve 13.00 hodin. Obžalovaný měl klíče od domu i bytu poškozeného, odemkl dveře domu i bytu a oba vešli dovnitř. Poškozený seděl v křesle obýváku, měl na sobě pouze trenýrky. Koukal na televizi a pil pivo a rum. Poškozený nabídl obžalovanému rum a obžalovaný si dvakrát loknul. Obžalovaný si sedl na rozložené kanape za poškozeného a svědek [REDAKCE] si sedl do druhého křesla nebo na gauč. Ihned po svém příchodu požádal obžalovaný poškozeného, aby mu půjčil nějaké peníze, řekl mu o 150,- Kč. Poškozený odešel do kuchyně a přinesl bankovku o hodnotě 100,- Kč a

bankovku o hodnotě 50,- Kč a obě dal obžalovanému přímo do ruky. Obžalovaný si nevzpomněl, zda mu říkal [redacted] aby mu něco koupil. Asi po 10 až 15 minutách řekl obžalovaný svědkovi, že půjdou, oba se zvedli k odchodu. Svědek šel napřed a když byl už u dveří do domu, tak na něho obžalovaný zavolal, aby se vrátil, že se ještě napije. V tu dobu stál obžalovaný ve dveřích z bytu na chodbu. Svědek se tedy vrátil a obžalovaný šel zpět do obývacího pokoje. Poškozený seděl stále na stejném místě a díval se na televizi. Obžalovaný si sedl šikmo za něho na rozložený gauč a všiml si, že na druhém křesle u okna je pásek. Svědek [redacted] přišel zrovna mezi dveře do obývacího pokoje. Obžalovaný přehodil v tu dobu přes krk poškozeného opasek zezadu, zatáhl ho tak, že byl vzadu za krkem překřížený. Poškozený se začal cukat a rozhazovat rukama a nohama a chroptěl. Svědek [redacted] když viděl, že obžalovaný poškozeného škrtí, utekl ven. Jak dlouho obžalovaný poškozeného škrtil, nevěděl, opasek držel stále silou. Když se poškozený přestal hýbat, obžalovaný povolil opasek a poškozený zůstal bezvládně ležet v křesle. Jeho přesnou polohu si obžalovaný nepamatoval, pásek byl červenohnědé barvy a byl široký asi 3 cm, když se poškozený přestal hýbat, tak pásek někam dal. Potom z bytu odešel, nevěděl, zda zamkl nebo zabouchl. Když vyšel ven, tak svědka [redacted] nikde neviděl. Když viděl bezvládné tělo poškozeného, myslel si, že je mrtvý. Když odcházel z bytu, tak z něho nic nevzal. Dále uvedl, že věděl, že poškozený každý měsíc 6. bere důchod. Nevěděl, kolik bral. V sobotu 4.3.2000 už poškozený neměl žádné peníze. Kam si peníze dával, obžalovaný nevěděl. Když měl prázdnou peněženku, tak ji nechával volně položenou v kuchyni nebo na lince. Když měl peníze, tak měl peněženku v zadní kapse kalhot. Po odchodu z bytu šel obžalovaný na nádraží, kde si dal pivo a poté byl zadržen policisty. K dotazu vyšetřovatele, kde vzal částku 500,- Kč, ze které mu byla dne [redacted] 2000 zakoupena policisty svačina, obžalovaný uvedl, že poté, co uškrtil poškozeného, potkal před nádražím [redacted] jménem [redacted] a ten mu vrátil 500,- Kč, které mu měl dát z prodeje šrotu. Jeho celé jméno nezná, je mu [redacted] let, výška asi 175 cm, vlasy krátké, špinavé blond, hubený. Nevěděl, kde bydlí. Nikdo z jeho kamarádů tohoto [redacted] nezná, ani svědek [redacted]. Dále k dotazu vyšetřovatele uvedl, že svědka [redacted] zná asi tři roky a uvedl, že svědek na něho určitě koukal mezi dveřma do kuchyně, když poškozeného škrtil. Popřel, že by se po uškrcení [redacted] bavil s [redacted] před domem a řekl mu, že [redacted] zabil. Pokud jde o rukavice, ty měl na ruku, když [redacted] škrtil. Ty rukavice měl v kapse a používal je na šrot. Měl je na ruku z toho důvodu, že když odcházeli pryč, tak si je oblékl a pak už je nesundal. Svědkovi [redacted] neříkal, aby s ním šel hledat peníze. Když [redacted] uviděl, že škrtí [redacted] tak odešel, a od té doby ho obžalovaný neviděl. Pokud jde o opasek, který použil ke škrcení poškozeného, jednalo se o jeho majetek. Pokud jde o požitý alkohol, cítil, že má trochu upito, nevěřil tomu, že když si dvakrát lokne rumu, takže ho to tak srazí. Cítil nával a začal se potit. Proč se vrátil, nevěděl, chtěl se ještě napít. Ještě jednou si loknul. Když ho pak uškrtil, tak neví kudy šel, probral se, až když potkal toho [redacted], který mu dával těch 500,- Kč. Pak si zase nepamatoval, jak se dostal do bufetu. Pamatoval si až to, že za ním přišel policista. S poškozeným [redacted] neměl žádné konflikty, to že ho uškrtil, ho štve. Štve ho, že měl výpadky, že si to dopodrobna nepamatuje. Nepamatoval si to od té doby, co se napil rumu. Je to asi tím, že málo požívá alkohol. Nebyl zvyklý. Kořalku si sám nekupuje, pije ji jenom, když mu ji někdo koupí.

Opětovně byl obžalovaný vyslechnut vyšetřovatelem v průběhu prováděné rekonstrukce dne 22.5.2000. Zde uvedl shodné skutečnosti jako ve své předchozí výpovědi. Upřesnil, že když poprvé odcházel se svědkem [redacted] z bytu, tak svědek [redacted] stál již na kopci, naproti domu. Obžalovaný ho zavolal zpět s tím, že se půjdou ještě napít. Dále podrobně popsal, jakým způsobem uškrtil poškozeného [redacted] což bylo zachyceno též na fotografiích a na videokazetě. Dále uvedl, že neví kam dal opasek. Když odcházel z bytu poté,

co poškozeného uškrtil, tak si nepamatoval cestu na nádraží. Uvedl, že po vypitém rumu mu nějak přeskočilo a nevěděl, proč začal poškozeného škrtit. Dále uvedl, že si všiml, že poškozenému tekla z úst krev.

Pokud jde o hlavní líčení, pak i v případě skutku popsaného v bodě 2) výroku rozsudku obžalovaný využil svého práva a odmítl vypovídat. Vyjadřoval se opět k jednotlivým prováděným důkazům a uvedl, že při rekonstrukci se se svědkem [REDACTED] neshodl ve dvou nebo třech věcech, nebylo to tak, že to udělal, když [REDACTED] odcházel, pravdivá je jeho verze, kterou uvedl před vyšetřovatelem. Předtím než byl zadržen policisty, měl u sebe 150,- Kč od [REDACTED] a bankovku 500,- Kč od toho [REDACTED]. Když ho na tom nádraží zadrželi, tak předtím si koupil pivo a je možné, že platil nějaký dřívější dluh. Policistům vydal bankovku 500,- Kč a bankovku 50,- Kč. Na kriminálce mu říkali, že bankovka o hodnotě 500,- Kč půjde na expertizu kvůli otiskům prstů. Když ho vezli na vazbu, tak se ptal, zda si může koupit cigarety, ale policisté mu řekli, že si ty peníze musí nechat. Potom k němu přišel svědek [REDACTED] a dal mu celý karton Startek, který musel v cele předběžného zadržení odevzdat.

Krajský soud v Plzni se tedy musel, pokud jde o skutek popsaný v bodě 1) výroku rozsudku, vypořádat s tím, že obžalovaný se ve své první výpovědi v přípravném řízení doznal ke spáchání žalované trestné činnosti, ve své druhé výpovědi pak spáchání zmíněné trestné činnosti zcela popřel. Soud neměl důvodu neuvěřit v pořadí první výpovědi před vyšetřovatelem, kterou obžalovaný učinil ohledně tohoto skutku. Je třeba podotknout, že obžalovaný byl vyslechnut poté, co mu bylo sděleno obvinění pro trestný čin vraždy podle § 219 odst.1 trestního zákona, takže bezpečně věděl, pro jaký trestný čin je stíhán. Před započetím výslechu byl poučen o svých právech ve smyslu příslušných ustanovení trestního řádu a jeho výslechu byl od počátku přítomen jeho obhájce. Nelze pak přehlédnout, že po ukončení výslechu obžalovaný byl seznámen s jeho obsahem a to tak, že si jej přečetl, a bez jakékoliv námítky proti protokolaci stvrdil správnost jeho obsahu svým podpisem. Je třeba zdůraznit, že ve své výpovědi z 10.5.2000 obžalovaný uvedl řadu podstatných detailů, které mohl znát toliko pachatel žalovaného trestného činu. Obžalovaný jednak popsal škrtidlo, které při útoku použil, což je v souladu se zjištěním učiněným při ohledání místa činu, neboť z fotodokumentace pořízené při tomto úkonu je zřejmé, že se jedná o látkový pásek, nejspíše od pláště (fotografie č. 18 a 28). Obžalovaný též popsal v souladu se zmíněnou fotodokumentací, v jaké poloze zůstal poškozený po ukončení vzájemného incidentu, ve shodě s touto fotodokumentací bylo i jeho tvrzení o převráceném křesle (fotografie č. 13 - 18). Ve shodě s výpovědí obžalovaného je i nález klíčů, které ležely na podlaze bytu u vchodových dveří po jejich otevření dne [REDACTED] 1999, kdy byla nalezena mrtvola poškozeného [REDACTED]. Z výpovědi svědků [REDACTED] prap. [REDACTED] a [REDACTED] vyplynulo, že při otevírání bytu poškozeného [REDACTED] shodným knecem tento klíč nesel zasunout celý do zámku, proto usoudili, že klíč je v zámku z vnitřní strany bytu. Je třeba podotknout, že byt zkoušela otevřít poprvé svědkyně [REDACTED]. Svědek [REDACTED] pak v přítomnosti svědka [REDACTED] otevřel byt tím způsobem, že se vrtačkou snažil odvrtnout vložku FAB, při vrtání zámku se dveře otevřely a klíč ležel v bytě na zemi. Tato situace podle svědka [REDACTED] odpovídala tomu, že zámek nebyl zamčený a klíč byl v zámku pouze zasunut, a nikoliv otočen. Obžalovaný též uvedl, že zmíněné klíče od bytu poškozeného byly v kuchyni na věšáku. Z fotodokumentace (fotografie č. 9) pak vyplynulo, že klíče byly skutečně na kroužku, takže údaj o jejich pověšení na věšáku opět odpovídal realitě. Pokud pak obžalovaný ve své původní výpovědi uváděl časové údaje ohledně návštěvy u poškozeného [REDACTED] (asi týden před nálezem jeho mrtvoly), pak jeho tvrzení jsou v souladu s výpověďmi svědků [REDACTED].

[redacted] poškozeného, [redacted] poškozeného, [redacted]
poškozeného, [redacted], [redacted]
[redacted] a [redacted], když z výpovědi těchto svědků vyplynulo, že v kritické době viděli obžalovaného [redacted] ve společnosti poškozeného [redacted]. Svědek [redacted] uvedl, že naposledy viděl svého [redacted] buď 12. nebo 13.6.1999, což byla buď sobota nebo neděle. [redacted] šel v dopoledních hodinách ve společnosti muže. Svědek pak na fotografiích při provedené rekognici v přípravném řízení poznal obžalovaného jako zmíněného muže, poznal ho i u hlavního líčení. Zhruba 14 dnů poté, co bylo provedeno ohledání místa činu, zjistil, že v bytě [redacted] chybí televize. Potvrdil však, že už v době ohledání místa činu tam už televize nebyla, což zjistil z fotografií a videozáznamu, které mu dali k dispozici policisté. Potvrdil, že jeho [redacted] byl homosexuál. Svědkyně [redacted] uvedla, že svého [redacted] viděla naposledy ve středu nebo ve čtvrtek - 9. nebo 10.6.1999. Měl přijít v neděli dne 13.6.1999 na oběd, ale nepřišel. Nepřišel ani další dny, a to ani v úterý - 15.6.1999, kdy si měl přijít pro peníze na úhradu nájmu. V [redacted] 1999, její [redacted] [redacted] zjistil, že klíč od bytu [redacted] je zevnitř v zámku. [redacted] nebyl schopen si sám něco udělat, strašně se bál bolesti, a proto nevěřila, že by se sám uskrtil. I tato svědkyně potvrdila, že poškozený byl homosexuál. Svědek [redacted] pak uvedl, že naposledy viděl svého [redacted] poškozeného [redacted] v pondělí předtím, než ho našli mrtvého. Viděl ho v krámu v panírnictví v [redacted] (Podle výpovědi svědka by se jednalo o 14.6.1999). Svědek [redacted] pak popsal shora uvedené okolnosti ohledně otevření bytu poškozeného [redacted] a uvedl, že poškozeného viděl v pondělí dne 14.6.1999, ale mohlo to být také ve všední dny v týdnu od 7. do 11.6.1999. Potvrdil také, že poškozený měl v bytě televizi, která byla umístěna na skřínce vedle okna, a je vidět na fotografii č. 14 fotodokumentace z ohledání místa činu. Tuto skutečnost potvrdil i svědek [redacted]. Z výpovědi svědka [redacted] vyplynulo, že při rekognici v přípravném řízení a i u hlavního líčení poznal obžalovaného jako muže, který za poškozeným jezdil často na návštěvy. Potvrdil též homosexuální orientaci poškozeného, a potvrdil též, že dva až tři měsíce předtím, než byl poškozený nalezen mrtev, snědl nějaké léky, svědek jej našel a poškozený byl hospitalizován v nemocnici. Zda se jednalo o pokus o sebevraždu, svědek nevěděl. Potvrdil také, že po návratu z nemocnice se choval poškozený divně, v jednom případě chtěl zapálit byt, ale jednalo se o ojedinělý projev chování obžalovaného. Potvrdil též, že obžalovaný měl televizi na místě, které je na fotografii č. 14, a dále uvedl, že poškozený nosil brýle a že by televizi kvůli penězům neprodal, nebyl schopen prodat nic, co mu patřilo. Potvrdil také, že poškozenému někdy v minulosti nařezali na [redacted] a vzali mu výplatu, ale nesvěřil se nikdy s tím, že by mu bylo vyhrožováno. Z výpovědi svědkyně [redacted] taktéž vyplynulo, že obžalovaný byl tím mužem, kterého viděla ve společnosti poškozeného a kterého poškozený oslovoval, [redacted]. Naposledy oba dva viděla ve středu či čtvrtek 9. či 10.6.1999, kdy šli společně na hřbitov. Z výpovědi svědků [redacted] vyplynulo, že svědek [redacted] viděl poškozeného naposledy 8. či 9.6.1999, zná obžalovaného [redacted] a naposledy ho viděl v domě, kde bydlel poškozený [redacted] asi rok před jeho smrtí. Pokud jde o svědka [redacted] ten uvedl, že viděl poškozeného naposledy začátkem června roku 1999 a při rekognici v přípravném řízení poznal obžalovaného jako muže, kterého viděl v jednom případě před dveřmi bytu poškozeného, a to asi v polovině června 1999. Předtím ho viděl v květnu 1999, když šel ve společnosti poškozeného. Konečně pak svědkyně [redacted] uvedla, že obžalovaného zná a ví, že chodil k poškozenému a poznala ho také při rekognici v přípravném řízení. Uvedla také, že asi měsíc před smrtí pana [redacted] tohoto viděla ve společnosti jiného muže. Obžalovaného však viděla ve společnosti pana [redacted] krátce předtím, než byl poškozený nalezen mrtev. Viděla je oba vycházet z domu. Krajský soud v Plzni si tedy mohl z těchto výpovědí vytvořit

časový interval, kdy obžalovaný přijel do bydliště poškozeného, kdy s největší pravděpodobností došlo k usmrcení poškozeného a kdy obžalovaný odjel z [REDACTED]. Z těchto důkazů vyplynulo a podle názoru soudu nešlo tento okamžik blíže časově určit, že obžalovaný přijel do [REDACTED] buď 10. či 11.6.1999 a 13.6.1999 již poškozený nepřišel na pravidelný oběd ke své [REDACTED] svědkyni [REDACTED] a [REDACTED] 1999 byl nalezen mrtev. Lze konstatovat, že tyto časové údaje nejsou v rozporu s údaji znalců z oboru zdravotnictví - odvětví soudního lékařství, kteří stanovili dobu úmrtí na interval od [REDACTED] do [REDACTED]. Soud se samozřejmě musel vypořádat též s věrohodností obhajoby obžalovaného, kterou použil při svém druhém výslechu před vyšetřovatelem dne 13.7.2000, kdy popřel spáchání tohoto útoku a své doznání odůvodnil tím, že k němu byl naveden policisty pod příslibem mírnější právní kvalifikace a a dodávky cigaret do věznice. Soud v tomto směru měl k dispozici výpovědi svědků - policistů [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]. Z výpovědi z těchto svědků v přípravném řízení i u hlavního líčení vyplynulo, že obžalovaný při výslechu před nimi vypovídal zcela dobrovolně, bez jakéhokoliv příslibu mírnější právní kvalifikace, bez jakéhokoliv příslibu dodávky cigaret, svědkové popřeli, že by obžalovanému poskytli pivo a léky. Soud nemohl vzít jako důkaz v úvahu jejich tvrzení, zda se obžalovaný před nimi doznal k trestné činnosti či nikoliv, neboť takovýto důkaz není pro trestní řízení po sdělení obvinění relevantní. Každopádně z jejich výpovědi vyplynulo, jakým způsobem probíhal výslech obžalovaného a byla tak vyvrácena obhajoba obžalovaného v tom směru, proč se doznával k trestné činnosti. V rámci objektivit je třeba říci, že zmínění svědkové, především svědek [REDACTED] potvrdili, že obžalovanému nabídli cigarety a nějaké cigarety mu dodali. Nebylo to však v souvislosti s tím, aby se obžalovaný přiznal. Soud již konstatoval shora, že neměl důvodu pochybovat o věrohodnosti výpovědi obžalovaného z 10.5.2000, kdy se doznal vyšetřovateli při zachování všech procesních pravidel v přítomnosti svého obhájce k vraždě poškozeného [REDACTED]. Jak již bylo řečeno, při této výpovědi uváděl takové okolnosti a podrobnosti, které mohl znát toliko pachatel zmíněné vraždy. Jeho tvrzení v tomto směru pak byly podpořeny výše naznačenými svědeckými výpověďmi, dále protokolem o ohledání místa činu a pořízenou fotodokumentací, naopak jeho obhajoba uplatněná při druhém výslechu před vyšetřovatelem byla vyvrácena slyšenými svědky - policisty [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]. Nelze také pominout, že znaleckým posudkem z oboru kriminalistiky (čl. 367) byla zjištěna v případě stop z rukou obžalovaného modrá a černá bavlněná vlákna, druhově a barevně shodná s vlákny zajištěnými z rukou poškozeného. Podle názoru krajského soudu pak usvědčujícím důkazem ve věci byl též znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, jehož závěry stvrdily slyšené znalkyně v hlavním líčení. Zevní prohlídkou a pitvou [REDACTED] byla nalezena uzavřená, vodorovná strangulační rýha na krku, krevní výron v řídkém pojivu měkkých pokrývek lebních v týle a vpravo na spánku, v podkoží na pravé paži a v podkoží a ve svalstvu nad sponou stydkou. Bezprostřední příčinou smrti poškozeného bylo udušení při uškrcení. Znalci v původním znaleckém posudku uvedli, že sebevražda uškrcením realizovaná tak, že si poškozený sám zatáhne škrtidlo a uváže uzel, je v soudně lékařské praxi poměrně vzácná. Protože zevní prohlídkou a pitvou nebyly zjištěny žádné další známky hrubého fyzického násilí, které by jednoznačně svědčily pro zásah druhé osoby, nelze tedy vyloučit, že si poškozený látkový pásek na krku zatáhl sám. V okamžiku smrti nebyl poškozený ovlivněn alkoholem či jinými látkami. Jednalo se o smrt násilnou, nelze jednoznačně prokázat ani vyloučit, že na smrti jmenovaného měla účast druhá osoba. Z doplňku znaleckého posudku a z výslechu znalců u hlavního líčení vyplynulo, že na základě stupně rozvoje posmrtných změn, jak je měly možnost posoudit obě znalkyně na místě nálezu poškozeného, s přihlédnutím k prostředí, ve kterém se nalézal, lze dobu smrti stanovit na 4 až 6 dnů před jeho nálezem, tedy na dobu od [REDACTED] do [REDACTED]. U poškozeného nebyla zjištěna žádná poranění, která by mohla navenek krvacet. Je třeba zduraznit, že tento objektivní závěr

byl taktéž v souladu s tvrzením obžalovaného ve své původní výpovědi. Při škrcení však dochází k překrvení měkkých tkání v oblasti obličeje a krku, nelze tedy vyloučit, že v procesu dušení nebo těsně po něm, došlo k výtoku zakrvavělé tekutiny z nosu, úst či uší. Igelitová a papírová podložka, které byly částečně přeloženy přes levý bérec [REDACTED] [REDACTED] se nemohly dostat na jeho dolní končetinu v době zápasu a jeho umírání. Obě tyto věci byly vedle poškozeného rozloženy až po jeho smrti. Škrtidlo bylo přiloženo na krk poškozeného zezadu dopředu s uzlem na levé přední straně, a poté se delší volný konec otáčel ještě zezadu po krku a v oblasti pravé klíční kosti se křížil s druhým koncem škrtidla. Škrtidlo bylo utaženo na krku na obvod asi 30 cm. Znalci předpokládali, že poškozený měl obvod krku podstatně větší než 30 cm. Poškozený zemřel v důsledku udušení při uškrcení, mechanismus smrti vypovídá výpovědi obžalovaného, který popsal, že přehodil látkový pásek přes krk poškozeného a zatažením škrtidla ho škrtil do doby, než zůstal ležet. Poté však musel pásek zavázat na uzel. Poloha obžalovaného a poškozeného se při škrcení mohla měnit, z polohy škrtidla lze usoudit, že určitou dobu museli být oba v pozici proti sobě. Nemuseli však v této době stát, poškozený mohl již být v polosedě, anebo v té pozici, v jaké byl nakonec nalezen. Opět je třeba zdůraznit, že tento závěr znalců odpovídá popisu události poškozeným v první výpovědi. Při hlavním líčení pak znalkyně doplnily, že způsob sebevraždy popsaným způsobem literatura zná, v praxi se s tím však nesetkaly. Uvedly, že od počátku se jim způsob sebevraždy tímto způsobem nezamlouval, zdůraznily, že pitevní nález byl značně modifikován stavem pokročilé hniloby těla poškozeného. Potvrdily, že jim byla známa homosexuální orientace poškozeného a potvrdily, že u homosexuálů i heterosexuálů jsou známy případy, kdy chtějí dosáhnout erekce prostřednictvím škrtidla na krku. Většinou se však jedná o škrtidlo zavěšené, bývají na místě známky manipulace s genitály. Poškozený však byl oblečen, měl zapnuté kalhoty a žádné známky manipulace s genitály namísto nebyly. Je tedy možné na základě provedených důkazů učinit spolehlivý závěr, že obžalovaný usmrtil poškozeného způsobem popsaným v bodě 1) výroku tohoto rozsudku. Jeho obhajoba v tomto směru byla spolehlivě a jednoznačně prokázána a nelze mít pochybnosti o vině obžalovaného v tomto směru. Soud se samozřejmě musel zabývat také skutečností, která vyplynula z provedených důkazů, že v době, kdy obžalovaný byl v bytě poškozeného a po jeho zavraždění z něho odcházel, zde televize ještě byla a v době nálezu mrtvoly poškozeného zde televize již nebyla, přestože dveře do bytu byly zabouchnuty a klíče od bytu byly zastrčeny v zámku zevnitř. Tyto skutečnosti by svědčily pro to, že televizor s největší pravděpodobností odnesl z bytu poškozeného právě obžalovaný, tato úvaha je podpořena též skutečností - rozloženým igelitem a tapetami vedle těla poškozeného, k čemuž mohlo dojít až po jeho smrti. Toto by mohlo svědčit pro závěr, že obžalovaný si připravil zmíněný materiál proto, aby do něho zabalil televizor, z nějakého důvodu, například menších rozměrů tohoto materiálu, nemohl televizor do něho zabalit, tak jej v některý okamžik z bytu odnesl. Jedná se však o úvahy soudu, které nebyly všemi provedenými důkazy jednoznačně potvrzeny. I kdyby však potvrzeny byly, pak by nebylo možno obžalovanému prokázat, že neusmrtil poškozeného za okolností, které vylíčil, ale naopak pro to, aby odcizil televizor. Nebyla by tedy potvrzena jeho subjektivní stránka a v tomto případě by zmíněná skutečnost - odcizení televizoru, nemohla mít vliv na právní kvalifikaci použitou v obžalobě způsobem, jakým se toho domáhala v hlavním líčení státní zástupkyně. Soudu tedy nezbyvalo, než uvěřit, že ke smrti poškozeného došlo za okolností a způsobem, který popsal obžalovaný ve své výpovědi ze dne 10.5.2000, jež byla potvrzena všemi shora naznačenými a provedenými důkazy. V neposlední řadě se soud zabýval též obhajobou obžalovaného, kterou uplatnil v průběhu hlavního líčení, ze které vyplynulo, že poškozenému [REDACTED] mělo být vyhrožováno v souvislosti s tím, že měl být kdysi přepaden jakýmsi [REDACTED] který byl za toto odsouzen. Ze spisu Okresního soudu Plzeň-město, sp.zn. 6 T 31/92 bylo zjištěno, že dne 13.5.1992 byl skutečně obžalovaný

spolu s dalšími spolupachateli odsouzen, kromě jiného, pro trestný čin loupeže podle § 234 odst.1 trestního zákona, kterého se měl dopustit vůči poškozenému [redacted]. Byl potrestán trestem odnětí svobody v trvání čtyř roků. Bylo však také zjištěno, že jmenovaný tento trest vykonal [redacted] 1995 a k dalšímu jeho odsouzení došlo až [redacted] 1998 k nevýznamnému trestu odnětí svobody. Lze si jen těžko představit, že by si zmíněný [redacted] vyřizoval zhruba po pěti letech účty s poškozeným [redacted] a to způsobem, jaký naznačil obžalovaný, jehož výsledkem by byla smrt poškozeného [redacted].

V případě útoku popsaného v bodě 2) výroku rozsudku měl soud k dispozici doznání obžalovaného, ze kterého vyplynulo, že obžalovaný usmrtil poškozeného [redacted] způsobem popsaným výše. Soud se musel vypořádat s tím, že obžalovaný kategoricky popřel, že by z bytu poškozeného odcizil jakoukoliv finanční částku, že by tedy k usmrcení poškozeného byl veden zjištěným motivem. Soud se tedy musel vypořádat s jeho obhajobou v tomto směru, tedy s jeho tvrzením, že bankovka v částce 500,- Kč, která u něho byla po jeho zadržení nalezena, nepocházela z trestné činnosti, ale že ji obžalovaný obdržel od [redacted]. Soud dospěl k závěru, že obhajoba obžalovaného je nevěrohodná a to nejen proto, že historka obžalovaného o neznámém [redacted] se může jevit jako smyšlená, ale především proto, že byla vyvrácena dalšími ve věci provedenými důkazy. Soud měl totiž k dispozici výpověď svědka [redacted] z přípravného řízení. Tento očité svědek vypovídal při výslechu před vyšetřovatelem dne 7.3.2000 a dále v rámci prováděné rekonstrukce dne 22.5.2000. Při hlavním líčení pak svědek využil svého zákonného práva a odmítl ve věci vypovídat. Je třeba zdůraznit, že jeho výpovědi z přípravného řízení byly prakticky shodné, nevykazovaly žádné rozpory takového charakteru, aby nebylo možno jeho výpověď hodnotit jako spolehlivou. Lze říci, že svědek popsal průběh trestné činnosti obžalovaného tak, jak to vzal soud za prokázané a popsal v 2. odstavci odůvodnění tohoto rozsudku. Svědek prakticky uváděl stejné skutečnosti jako obžalovaný, avšak, a to je třeba zdůraznit, uvedl některé podstatné odlišnosti, které měly význam pro posouzení viny obžalovaného. Především svědek popsal zcela rozdílně od obžalovaného okamžik, kdy obžalovaný začal poškozeného [redacted] škrtit. Stalo se tak poté, co obžalovaný od poškozeného obdržel částku 150,- Kč a svědek chtěl z bytu odejít. Poté, co svědek [redacted] z bytu utekl a po chvíli se vrátil zpět k domovním dveřím, potkal zde obžalovaného, který měl na rukou rukavice, které předtím v bytě neměl. Potvrdil, že mu obžalovaný řekl, že poškozeného zabil a požádal ho, aby s ním šel do bytu hledat peníze. Při rekonstrukci, jejíž průběh byl zachycen na fotografiích a videozáznamu, pak upřesnil, že po shora uvedeném sdělení ze strany obžalovaného viděl, jak se obžalovaný vrací zpátky do bytu. Svědek poté odjel trolejbusem na příslušné policejní oddělení, kde zmíněnou trestnou činnost obžalovaného oznámil. Z výpovědi tohoto svědka tedy mohl vzít soud za prokázané, že obžalovaný skutečně se vracel do bytu s úmyslem vzít zde peníze. Výpověď tohoto svědka by samozřejmě ještě neprokázala, zda tak obžalovaný skutečně učinil, ale v tomto směru měl soud k dispozici další spolehlivé a jednoznačné důkazy. Z výpovědi svědkyně [redacted] a ze sdělení České správy sociálního zabezpečení soud zjistil, že dne [redacted] 2000 převzal poškozený [redacted] starobní důchod ve výši 6.177,- Kč, který mu předala zmíněná svědkyně v podobě 6 bankovek v hodnotě 1.000,- Kč, 1 bankovky v hodnotě 100,- Kč, 1 bankovky v hodnotě 50,- Kč a dále jednu dvacetikorunu, jednu pětikorunu a jednu dvoukorunu. Důchod předala svědkyně poškozenému kolem 09.00 hodin. Stejně skutečnosti potvrdil svědek [redacted] který uvedl, že předmětného dne byl 09.00 hodin u poškozeného v bytě a zmíněná svědkyně mu přinesla důchod v 09.30 hodin. Vzhledem k tomu, že zmíněný svědek a poškozený si vzájemně vypomáhali při nedostatku peněz půjčkami, došlo k tomu, že po obdržení důchodu vracel poškozený svědkovi půjčku a následně mu půjčil další částku. Z výpovědi tohoto svědka vyplynulo, že nejprve šel

poškozenému nakoupit a za nákup zaplatil 120,- Kč. Na tento nákup mu dal poškozený bankovku 1.000,- Kč. Po návratu z nákupu předal zbylé peníze poškozenému, který mu vrátil 200,- Kč, a půjčil mu 100,- Kč. Kam si poškozený dával peníze, nevěděl, ale poškozený si většinou peníze dával do peněženky, kterou míval v kuchyni nahoře na kredenci. Stejně skutečnosti potvrdil svědek i u hlavního líčení. Z výpovědi svědka [REDACTED] z přípravného řízení i z hlavního líčení vyplynulo, že dne [REDACTED] 2000 mu též poškozený [REDACTED] vrátil dluh. Jednalo se o částku 40,- Kč a poškozený mu peníze přinesl kolem 13.30 hodin. Z protokolu o ohledání místa činu a z fotodokumentace na čl. 246 - 250 bylo zjištěno, že v bytě poškozeného v kuchyni v kredenci byla nalezena částka 5000,- Kč v tisícových bankovkách (fotografie č. 3 - 5) a dále na kredenci volně položená peněženka bez jakékoliv finanční částky (fotografie č. 6 a 7). Na základě těchto důkazů lze mít obhajobu obžalovaného, kterou uplatnil v souvislosti s tím, když uvedl, že 500,- Kč dostal od známého [REDACTED], za vyvrácenou. Je třeba ještě podotknout, že z úředního záznamu na čl. 137 je zřejmé, že obžalovaný měl dne [REDACTED] 2000 po svém zadržení bankovku ve výši 500,- Kč, ze které si pořídil nákup za 77,80 Kč. Z protokolu o vydání věci (čl. 172) vyplynulo, že obžalovaný dne [REDACTED] 2000 po poručení zmíněného nákupu vydal částku 496,20 Kč. V tomto směru soud nemůže hodnotit postup policejních orgánů za správný, ale i přesto z těchto důkazů vyplývá, že obžalovaný měl v době zadržení u sebe zmíněnou částku a dále musel mít u sebe zbytek peněz z částky 150,- Kč, kterou mu půjčil poškozený, a ze které po jeho usmrcení kupoval pivo na nádraží a jak připustil, mohl platit i nějaký dluh. Pokud soud mohl zrekapitulovat výdaje poškozeného v krátkém časovém úseku od obdržení důchodu do jeho usmrcení, pak poškozený předal svědkovi [REDACTED] 300,- Kč, tento svědek mu pořídil nákup za 120,- Kč, svědkovi [REDACTED] předal částku 40,- Kč a obžalovanému [REDACTED] částku 150,- Kč, jeho výdaje tedy činily celkem 610,- Kč. Po odečtení těchto výloh, které poškozený po obdržení důchodu měl, by při ohledání v bytě musela být nalezena částka 5.567,- Kč, a nikoliv jen částka 5.000,- Kč. Zmíněné nepřímé důkazy tvoří natolik uzavřený okruh, že lze spolehlivě prokázat, že obžalovaný usmrtil obžalovaného [REDACTED] a poté z bytu odcizil částku okolo 550,- Kč. Soud měl k dispozici i další důkazy, které prokazovaly především příčinu a mechanismus usmrcení poškozeného [REDACTED]. Z výpovědi svědkyně MUDr. [REDACTED] lékařky [REDACTED] vyplynulo, jaká byla poloha poškozeného poté, co zmíněná svědkyně přijela na místo, tedy že poškozený seděl v křesle, zkroucený, opřený levou stranou hrudníku o opěradlo křesla. Z jednoho koutku úst mu vytékal zaschlý pramínek krve. Strangulační rýhu neviděla. K objasnění příčiny a mechanismu úmrtí poškozeného [REDACTED] byl znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, vypracován znalecký posudek, jehož závěry doplnili znalci při svém výsledku v průběhu hlavního líčení. Z tohoto posudku vyplynulo, že při zevní prohlídce a pitvě poškozeného byla zjištěna neúplná příčná strangulační rýha v oblasti šíje a na pravé boční ploše krku v podobě pruhovitých krevních výronů, dále několik tečkových krevních výronků v horním víčku pravého oka, ve sliznici hrtanové příklopky a v oblasti hrtanu, dále ložiska akutní rozedmy při předních okrajích obou plic a výrazná cyanoza obličeje. Dále byly na levé tváři zjištěny drobný krevní výron, čerstvá ranka v červeni dolního rtu vlevo, čerstvé krevní podlitiny na levé paži a hřbetu pravé ruky. Bezprostřední příčinou smrti [REDACTED] bylo udušení z uškrcení. Škrticím předmětem mohl být kožený pás obžalovaného, který je patrný z fotodokumentace a je přiložen k vyšetřovacímu spisu. Na základě pitevního nálezu bylo řečeno, že v procesu škrcení bylo na krku poškozeného přiloženo škrtidlo, které se křížilo na zadní straně krku, kde vedlo ke vzniku strangulační rýhy v podobě pruhovitých krevních výronů. Škrticím předmětem mohl být kožený pás popsán výše. Na základě nálezu neúplné strangulační rýhy na krku lze usoudit, že škrtidlo bylo z krku snato bezprostředně po smrti poškozeného. Pitevní nález nebyl v rozporu s výpovědí obžalovaného a tím, jak vše předvedl při

rekonstrukci činu za účasti znalkyň. Drobná krevní podlitina na levé tváři mohla vzniknout v souvislosti s dušením, při kterém dochází k výraznému překrvení v oblasti hlavy postižené osoby. Drobná ranka v červeni dolního rtu mohla vzniknout i v souvislosti s resuscitací. Krevní podlitina na vnitřní ploše levé paže mohla vzniknout náhodně v souvislosti se škrčením poškozeného, v jehož průběhu poškozený podle obžalovaného rozhazoval rukama. U poškozeného byla zjištěna krevní skupina [REDAKCE] pozitivní, u obžalovaného pak [REDAKCE] negativní. Hladina alkoholu v okamžiku smrti byla u poškozeného mírně zvýšena nad fyziologickou mez, nebyl však dosud alkoholem ovlivněn. Dále znalkyně uvedly, že chorobné orgánové změny byly poměrně rozsáhlé a souvisely především s výrazným kornatěním srdečních tepen, které vedly k postižení srdečního svalu. To mělo za následek nedostatečnost srdeční. Tyto chorobné změny mohly proces umírání urychlit. Ke smrti poškozeného došlo kolem [REDAKCE] hod., ke smrti při škrčení dochází obvykle po 5 až 10 minutách od jeho zahájení. V hlavním líčení pak znalkyně doplnily, že pokud jde o popisované chorobné změny u poškozeného, pak ty mohly mít vliv na dobu popsanou v předchozí větě. Uvedly, že u poškozeného vzhledem k těmto změnám mohlo dojít ke smrti už za 3 minuty. Z protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem bylo zjištěno, že obžalovanému byla odebrána krev v 19.06 hod. a v 19.26 hod. dne [REDAKCE] 2000. V prvním případě byl výsledek vyšetření 1.15 g/kg, v druhém případě 1.10 g/kg alkoholu v krvi obžalovaného. Stejně závěry pak vyplynuly ze znaleckého posudku chemicko-toxikologického vyšetření, z tohoto posudku dále vyplynulo, že ani obžalovaný, ani poškozený nebyli ovlivněni toxikologicky významnými látkami. V tomto směru je třeba podotknout, že je nutno vzít v úvahu, že obžalovaný konzumoval alkohol v přesně nezjištěném množství i poté, co usmrtil poškozeného [REDAKCE]. V souhrnu všech shora popsaných a provedených důkazů lze tedy učinit naprosto jednoznačný a spolehlivý závěr o vině obžalovaného v souladu s bodem 2) výroku rozsudku.

Při úvaze o právní kvalifikaci jednání obžalovaného, popsaného ve výroku rozsudku a předchozích odstavcích v odůvodnění tohoto rozsudku dospěl soud k závěru, že svým jednáním popsaným v bodě 1) výroku rozsudku naplnil obžalovaný jak po stránce formální, tak po stránce materiální všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu vraždy podle § 219 odst.1 trestního zákona. Je tedy zřejmé, že obžalovaný jiného úmyslně usmrtil. Závěr o úmyslu obžalovaného usmrtit poškozeného vyplynul jednak ze způsobu provedení činu, kdy obžalovaný použil škrtidlo kolem krku poškozeného, pevně jej držel a zatáhl jej na uzel. Při takovémto způsobu počínání, a to i s ohledem na intelekt obžalovaného, který byl vystižen znalci psychiatry a psychologem, a o němž bude zmínka níže, je zjevné, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém, tedy že chtěl poškozeného popsaným způsobem usmrtit. Pokud jde o motiv jeho jednání, jak již bylo řečeno, nepodařilo se prokázat v tomto případě zistný motiv v souvislosti se zmizelou televizí, soud tedy musel vzít za prokázané, že obžalovaný zde mohl jednat v afektu, a to v afektu prostém, který mohl být vyvolán podle zmíněných znalců sexuálními nabídkami ze strany poškozeného. Pokud jde pak o skutek popsaný v bodě 2) výroku rozsudku, pak lze spolehlivě učinit závěr, že obžalovaný svým jednáním naplnil jak po stránce formální, tak po stránce materiální všechny zákonné znaky trestného činu vraždy podle § 219 odst. 1,2 písm. c,h) trestního zákona, tedy že jiného úmyslně usmrtil, čin spáchal opětovně, v úmyslu získat majetkový prospěch. I v tomto případě závěr o úmyslu obžalovaného usmrtit poškozeného vyplynul, stejně jako v případě poškozeného [REDAKCE] ze způsobu provedení činu, který byl jednoznačně prokázán, dále pak z použitého škrtidla. Pokud jde o znak „opětovnosti“, pak tento byl pochopitelně naplněn tím, že obžalovaný se tohoto trestného činu vraždy dopustil poté, kdy se dopustil již vraždy na poškozeném [REDAKCE]. Pod pojmem opětovně se rozumí případy, kdy pachatel trestný čin vraždy opakuje, tedy především souběh trestných činů podle § 219 trestního zákona, přičemž

není třeba, aby za takový čin byl již pravomocně odsouzen. Pokud jde o znak „v úmyslu získat majetkový prospěch“, pak i tento byl podle názoru soudu prokázán. Tento úmysl vyplynul především z toho, jakým způsobem obžalovaný jednal, což bylo prokázáno všemi provedenými důkazy, tedy z toho, že byl bez peněz, věděl, že poškozený [REDACTED] pobírá v uvedený den důchod, obžalovaný potřeboval peníze na další konzumaci alkoholu. Konečně pak zmíněný znak byl prokázán též závěry znaleckého zkoumání z oboru psychiatrie a psychologie, ze kterých vyplynulo, že motivem jednání obžalovaného v tomto případě byla ziskovost - získat usmrcením poškozeného jeho finanční prostředky. Konečně pak soud zvažoval, zda je namíste posoudit osobu obžalovaného jako zvlášť nebezpečného recidivistu ve smyslu ustanovení § 41 odst. 1 trestního zákona, jak to bylo uvedeno v obžalobě. Soud dospěl k závěru, že u obžalovaného není, především s ohledem na dobu, která uplynula od výkonu trestu odnětí svobody, pro závažný trestný čin, splňující podmínky ustanovení § 41 odst. 2 trestního zákona, splněna zejména materiální podmínka pro hodnocení osoby obžalovaného, jako zvlášť nebezpečného recidivisty. Je třeba mít na zřeteli, že obžalovaný byl ze zmíněného výkonu trestu propuštěn [REDACTED] 1987, tedy před značně dlouhou dobou a v mezidobí již netrval ve výkonu trestu žádnou další podstatnou dobu, pro závažnější trestnou činnost. Proto Krajský soud v Plzni od této možné právní kvalifikace ve smyslu § 41 odst. 1 trestního zákona upustil.

Při úvaze o druhu a výši trestu přihlédl soud ke všem okolnostem pro jeho účel a výměru rozhodným ve smyslu § 23 a 31 tr.zákona. Současně musel zkoumat zda jsou dány podmínky pro uložení výjimečného trestu ve smyslu § 29 odst. 1, 2 tr.zákona, zda tedy byl stupeň nebezpečnosti trestné činnosti spáchané obžalovaným velmi vysoký a zda je možnost nápravy obžalovaného obzvláště ztížena, tedy že k dosažení účelu trestu nebude postačovat mírnějšího trestu než trestu odnětí svobody nad 15 do 25 let. Soud dospěl k závěru, že stupeň společenské nebezpečnosti trestné činnosti obžalovaného je skutečně velmi vysoký. Samozřejmě je zvýrazněn především objektem chráněného zájmu trestného činu vraždy, kterým je lidský život. Podle názoru soudu je konkrétní stupeň společenské nebezpečnosti velmi vysoký proto, že obžalovaný spáchal trestnou činnost zvlášť zavrženíhodným způsobem. Jedná se především o vraždu poškozeného [REDACTED], kterého obžalovaný usmrtil přesto, že u něho bydlel, přesto, že mu tento poškozený poskytl peníze, a jen proto, aby uspokojil svůj parazitní způsob života. Obžalovaný si musel být vědom své fyzické převahy, vůči poškozenému jednal naprosto zákeřně a znemožnil mu jakoukoli možnost obrany. Jednalo se o naprosto bezohledný způsob spáchání trestné činnosti, který svědčil o sobeckém a pohrdavém postoji obžalovaného k takovým základním lidským hodnotám jako je lidský život. Další okolností, která svědčí pro velmi vysoký stupeň společenské nebezpečnosti je ta skutečnost, že trestnou činností obžalovaného došlo k zvlášť těžkému a těžko napravitelnému následku. Obžalovaný totiž svou trestnou činností zmařil naprosto zbytečně dva lidské životy, a to dva životy starších mužů, kteří mu poskytovali přístřeší, kde našel dočasně domov. Nelze pak také přehlédnout, že obou závažných trestných činů se obžalovaný dopustil ve zkušební době podmíněného trestu, který mu byl uložen pro trestné činy dle § 156/1b tr.zákona a dle § 247/1b tr.zákona. K osobě obžalovaného pak soud zjistil, že je svobodný a bezdětný. Má ukončenu [REDACTED] školní docházku, není však ničím vyučen. V poslední době byl bez pracovního poměru, prakticky bez finančních prostředků, kdy si peníze opatroval především [REDACTED]. Z místa bydliště bylo sděleno, že se obžalovaný na adrese trvalého bydliště dlouho nezdržuje, nebyl projednáván pro přestupek. V průběhu přípravného řízení byl zkoumán duševní stav obžalovaného znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie. Závěry svých znaleckých posudků pak znalci potvrdili a doplnili v průběhu hlavního líčení. Znalci psychiatrii dospěli k závěru, že

obžalovaný netrpěl v době spáchání vražd obou poškozených duševní chorobou ani závažnou duševní poruchou. Pokud byl podle vlastního sdělení pod mírným vlivem alkoholu, pak požitý alkohol se v daném případě mohl uplatnit pouze ve smyslu uvolnění zábran. Tato skutečnost však nebyla z psychiatrického hlediska forenzně významná, neboť obžalovaný má z minulosti zkušenosti s alkoholem, je schopen svodu alkoholu odolat a jeho požití se vyvarovat a je schopen anticipovat jeho účinky. Znalci hodnotili rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného v době spáchání trestné činnosti jako plně uchovalé. Nebyly zjištěny známky chorobného, tj. patického afektu. Nebyly prokázány ani příznaky, které by svědčily pro chorobnou, tj. patickou ebrietu. Obžalovaný je osobností s rysy amorálními, antisociálními a impulsivními, se sklonem k zneužívání alkoholu v daném případě sekundárního charakteru, tzn. plynoucí ze struktury jeho osobnosti, avšak bez známek závislosti. Závislost na drogách či jiných omamných a psychotropních látkách také prokázána nebyla. V obou případech nebyla zjištěna chorobná motivace jednání obžalovaného. Trestné činy však nebyly spáchány v patickém afektu či patické ebrietě. Obžalovaný ani v době vyšetřování znalci nejevil známky psychické poruchy, která by bránila jeho účasti na trestním řízení. Je schopen plně chápat smysl trestního řízení a smysl i účel uloženého trestu. Znalci se dále vyjádřili k údajům obžalovaného v tom směru, že se původně doznal k vraždě poškozeného [REDAKCE] a z jakých důvodů. Znalci uvedli, že pokud by údaje o požitém alkoholu a léků v průběhu výslechu na policii byly pravdivé, i tak by nemohl být podstatnějším způsobem ovlivněn duševní stav obžalovaného v době výslechu. K otázce resocializace se znalci vyjádřil v tom směru, že tato je podstatně snížena, a to z důvodu struktury jeho osobnosti a dosavadního způsobu jeho života. Obžalovaný byl v minulosti opakovaně trestán za majetkovou a násilnou trestnou činnost a získal dostatek korektivních zkušeností, ze kterých byl schopen se poučit. V průběhu hlavního líčení znalci své závěry upřesnili tak, že pokud jde o charakter osobnosti obžalovaného, pak jsou tu závažné povahové rysy protispolečenského charakteru. Obžalovaný byl v minulosti souzen pro závažnou trestnou činnost a celkově odseděl ve vězení [REDAKCE] let. Z uvedeného charakteru trestné činnosti a struktury osobnosti obžalovaného je zřejmé, že se obžalovaný nedokázal poučit z předchozí trestné činnosti a především z ukládaných trestů a trestnou činnost páchal i nadále. Z tohoto důvodu je možnost jeho resocializace podstatně snížena. Osoby, které se vyznačují zmíněnou strukturou osobnosti, a které žijí tímto způsobem života jako obžalovaný, se opakovaně dopouštějí trestné činnosti a nelze vyloučit, že by se mohl obžalovaný i do budoucna dopustit stejné trestné činnosti, pro kterou je stíhán. Povahové rysy jeho osobnosti jsou takového charakteru, že jsou neměnné a nedají se medicínsky ovlivnit. Pouze ve vysokém biologickém věku, kdyby obžalovaný již nebyl při fyzické a psychické síle, nebo byl např. dementní, by se tyto povahové rysy mohly setřit. Zdůraznili, že obžalovaný má takové rozumové schopnosti, že byl schopen se poučit z předchozích trestů, k tomuto poučení však nedošlo. U obžalovaného neshledali chorobnou agresivitu, jeho agresivní povaha však zapadá do zjištěné struktury osobnosti. V případě vraždy poškozeného [REDAKCE] znalci nevyloučili zistný motiv, v případě vraždy poškozeného [REDAKCE] motiv neurčili vzhledem k tomu, že obžalovaný popíral trestnou činnost. Pokud uvedli, že náprava obžalovaného je podstatně snížena, pak tím mysleli, že se to blíží krajní možnosti, kdy náprava je již vyloučena. Množství alkoholu, které bylo zjištěno v krvi obžalovaného [REDAKCE] po vraždě poškozeného [REDAKCE] nemohl mít vliv na to, aby si obžalovaný nepamatoval průběh trestné činnosti. Znalci nezjistili známky paměťových výpadků. Připustili, že uškrcení poškozeného bylo i pro obžalovaného psychickou zátěží, momentálního charakteru, na základě které mohl potom ze svého vědomí vytěsnit některé skutečnosti, které se skutečně staly. Znalci nevyloučili, že obžalovaný mohl zcela vědomě uvádět ztrátu paměti. Upozornili ještě na tu skutečnost, že hladina alkoholu v krvi obžalovaného byla ovlivněna i tím, že obžalovaný požíval alkohol i po spáchání trestné

činnosti. Znalkyně z odvětví psychologie potvrdila, že intelekt obžalovaného se pohybuje kolem dna pásma široké normy s tím, že ani v jednom z výkonů nespadá do pásma slaboduchosti, natož oligofrenie. Jedná se o jedince, který neakceptuje sociální normy, vyznačuje se emoční plochostí. Je dominantní a rád středem pozornosti. Je dysforický a velmi snadno vznětlivý s nečekanými zvraty nálad. Z toho pak vznikají jednotlivé agresivní reakce. V charakterových rysech obžalovaného lze shledat jak impuls, tak afekt, tak agresivní chování. Tyto rysy se však nemusí realizovat současně. Obžalovaný byl schopen správně chápat průběh jednotlivých událostí, tedy spáchané trestné činnosti, nelze však vyloučit, že může některé skutečnosti zapírat ve svůj prospěch. U obžalovaného lze vyvolat afekt, impuls i zkratkové jednání, ale nelze u něho odhadnout co bude vyvoláno. Hlavním rysem povahy obžalovaného je jeho nevypočitatelnost. Znalkyně připustila, že v případě vraždy poškozeného [REDAKCE] se mohlo jednat i o to, že již pouze zopakoval to, co už někde zkusil. V případě vraždy poškozeného [REDAKCE] se zřejmě jednalo o zistný motiv, obžalovaný zde nejednal v afektu, ale spíše se jednalo o impuls. V případě vraždy poškozeného [REDAKCE] znalkyně připustila, že se mohlo jednat o prostý afekt způsobený tím, že poškozený požadoval po obžalovaném homosexuální styk a ten na to neměl náladu. Obžalovaný je osobou s dispozicemi k agresivnímu jednání, za které byl také již trestán. Struktura jeho osobnosti zahrnuje zvýšenou pohotovost k agresivnímu jednání, lze ho označit jako osobnost s rysy agresivity. Obžalovaný byl v případě obou vražd schopen uvědomit si dosah a význam svého jednání, jeho nebezpečnost pro společnost. Nelze vyloučit, že obžalovaný nejprve jednal a pak uvažoval. To znamená, že obžalovaný jedná často impulsivně a proto může i měnit své původní výpovědi. K otázce resocializace znalkyně uvedla, že tato je u obžalovaného podstatně snížena v důsledku struktury jeho osobnosti a dosavadnímu způsobu jeho života. Obžalovaný byl v minulosti opakovaně trestán jak pro majetkovou, tak pro násilnou trestnou činnost, měl dostatek možností korektivních zkušeností, ze kterých se nepoučil. Pokud jde o strukturu jeho osobnosti, neexistují nápravná opatření ze strany medicíny. Při struktuře jeho osobnosti, s přihlédnutím k tomu jak se vyvíjí páčání jeho trestné činnosti nelze teoreticky vyloučit, že by do budoucna mohl zopakovat spáchání stejné trestné činnosti. Pokud jde o situaci, že obžalovaný je dobře hodnocen z výkonu vazby, pak to lze přičíst tomu, že obžalovaný musí být pod dozorem, aby se choval dobře. Je velmi nepravděpodobné, že obžalovaný bude schopen, pokud nebude ve výkonu trestu, se přizpůsobit společenským normám. Znalkyně pak také potvrdila, že u obžalovaného jsou pravděpodobné sklony k účelovosti ve výpovědích, jedná se o sebeobrané tendence dodatečně zracionalizované v situaci, kdy obžalovaný možná nevěděl, jak se zachovat, aby se vyhnul maximálnímu trestu. Je třeba ještě doplnit, že po výsledku této znalkyně u hlavního líčení znalci psychiatři doplnili své závěry v tom směru, že pokud obžalovaný jedná impulsivně, tedy že nejprve jedná a pak si to uvědomuje, není to v rozporu s jejich závěry o zachování rozpoznávacích a ovládacích schopností. Lze tedy shrnout, že závěry znalců se ve všech směrech prakticky shodovaly. V souvislosti s možností nápravy obžalovaného vzal soud v úvahu, že byl v minulosti opakovaně soudně trestán, a to v období od roku 1974 do roku 1999. Nejvýraznější trest mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu České Budějovice pod sp.zn. 3 T 336/80 ze dne 13.10.1980, kdy byl potrestán kromě jiného pro trestný čin loupeže dle § 234 odst. 1 tr.zákona k trestu odnětí svobody v trvání sedmi roků, který vykonal dne [REDAKCE] 1987. V dalším období byl trestán jednak pro přečiny a jednak pro majetkovou trestnou činnost. Naposledy byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu Plzeň-město ze dne 6.9.1999 pod sp.zn. 8 T 96/99, kdy mu pro trestné činy dle § 156/1b tr.zákona a § 247/1b tr.zákona byl uložen podmíněný trest odnětí svobody se zkušební dobou do 5.5.2001. Celkově byl tedy obžalovaný projednán před soudem 12x. Obžalovaným nic nepolehčovalo, přitěžovalo mu ve smyslu § 34 písm.b,i,j) trestního zákona, že spáchal trestný čin zákeřně, že spáchal více

trestných činů a že byl již pro trestný čin odsouzen. Po zvážení všech konkrétních okolností případu dospěl soud k závěru, že jsou namíste podmínky ustanovení § 29 odst.2 trestního zákona, tedy podmínky pro uložení výjimečného trestu odnětí svobody v rozmezí od 15 do 25 let. Soud dospěl k závěru, že trestem, který bude odpovídat zhodnocenému stupni společenské nebezpečnosti, který byl shledán velmi vysokým, obzvláště ztížené možnosti nápravy a osobním poměrům pachatele, je trest odnětí svobody v trvání 20 roků. Vzhledem k tomu, že se obžalovaný dopustil dvou trestných činů, byl mu trest ukládán jako úhrnný podle § 35 odst.1 trestního zákona podle nejprísnejší trestní sazby, tedy podle ustanovení § 219 odst. 2 trestního zákona, který umožňuje uložení výjimečného trestu odnětí svobody. Pro výkon trestu odnětí svobody pak soud zařadil obžalovaného do věznice se zvýšenou ostrahou podle ustanovení § 39a odst.2 písm.d) trestního zákona, neboť byl obžalovanému ukládán trest odnětí svobody za zvlášť závažný trestný čin ve výměře nad 8 roků. Závěrem je třeba podotknout, že obžalovanému byl uložen takto citelný trest proto, aby mu bylo zabráněno v možné recidivě a aby před touto recidivou byla uchráněna společnost.

Pokud jde o náhradu škody, pak se k trestnímu řízení řádně a včas připojilo [redacted] se svým nárokem na náhradu škody. Tento nárok se skládal z nákladů na vypravení pomru poškozeného [redacted] a z nákladů na uložení poškozeného v chladicím zařízení [redacted] v [redacted]. Vzhledem k tomu, že z doložených dokladů vyplynula výše uplatněného nároku 4.900,- Kč, uložil soud obžalovanému povinnost, aby tuto škodu poškozenému zaplatil ve smyslu § 228 odst.1 trestního řádu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu písemného vyhotovení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu ČR v Praze.

Předseda senátu:
JUDr. Jan Špeta [redacted]

Za správnost vyhotovení:
Olga Harmáčková [redacted]

